

Presse herhjemme, som systematisk i de voldsomste Ord har fordømt alt, hvad der er sket fra den ene Side, og lovprist alt, hvad der er sket fra den anden Side, selv om dette indeholdt meget alvorlige Indgreb i et lille Lands Rettigheder, selv om det betød Neutralitetskrænkelser og Skærpe af vore Vanskeligheder paa den alvorligste Maade. Der er en Presse herhjemme, der systematisk har fordømt alt, hvad den ene Magtgruppe gjorde, og lovprist alt, hvad den anden gjorde, og vel at mærke har benyttet denne systematisk ensidige Holdning til at ophidse en Stemning herhjemme. Det er det, jeg lægger Vægt paa, og der er vi — det maa jeg sige til det ærede Medlem fra Frederiksberg (Ellinger) — ved det uneutrale; der er vi nemlig ved det systematiske Arbejde for at fremkalde en Stemning i dette Land, som kan medføre, at Udlandet opfatter Landets Stemning anderledes, end Regeringens Politik er. Og vi har faaet at vide, med Føje, fra den mest kompetente Side i Landet paa dette Omraade, at det netop er den store Fare for Danmark, at Udlandet kan faa den Opfattelse, at vor Neutralitet — ikke fra Regeringens Side, ikke fra Rigsdagens Side, men fra Folkets Side — er et Skin, en Maske, som det danske Folk, den danske offentlige Mening gaar med en Tid, men som en kritisk Dag kan falde, hvorved Folket aabenbarer sit sande Ansigt. En saadan Mistanke fra Udlandets Side kunde i en vis kritisk Situation blive en uhyre Fare for vort Land trods Regeringens Politik og trods alle Rigsdagspartierne ærlige Villie. Det er det, vi har fremhævet, det er den Fare, vi har gjort opmærksom paa; og den Presse, der har været med til at fremkalde denne Fare, har vi stemplet, og stempler vi fremdeles — jeg tror med Rette —, som uneutral. Det er en Ophidselse i en bestemt Retning, en systematisk Ophidselse, der er langt fra en Menings-tilkendegivelse eller Bedømmelse af den ene eller den anden Begivenhed.

Saa har vi spurgt: Hvorfor har vi ikke fra det store Flertal af Højres og Venstres Presse eller fra de ansvarlige Politikere indenfor Højre og Venstre faaet kategoriske Erklæringer om, at den Presse er dem ganske uvedkommende, at de desavouerer den og fordømmer den?. Det har vi ikke faaet, og det er det, vi beklager, og det er det, der vækker en ejendommelig og for os uheldig Opfattelse indenfor visse Kredse i Udlandet (*J. C. Christensen*: Ekstrabladet!). Ja, jeg har ikke taget i Betænkning at for-

dømme Ekstrabladet, og det har de Radikale heller ikke gjort; maa jeg sige til det ærede Medlem, at jeg ved, at Ministeriet har udøvet al den Indflydelse, det formaaede, for at hindre Ekstrabladet i at tilkendegive nogen som helst uneutral Opfattelse (*J. C. Christensen*: Saa formaar det ikke noget!). Nej, det formaar ikke saa meget overfor et privat Blad, hvor den Minister, der er Tale om, ikke har Magten eller Flertallet (*P. Th. Nielsen*: Det er jo samme Aktieselskab som „Politiken“). Ja, der er gjort, hvad man formaaede, for at stemple det som det svage og betydningsløse Presseorgan, det er. Men vi har savnet en tilsvarende Anstrengelse fra Venstres og Højres Side. Vi har fundet lige det modsatte; vi har fundet, at de Herrers Presse, den, der staar dem nær, den, der nu skal anbefale dem til Valgene, i brede Baner har citeret denne uneutrale Presse. Vi behøver ikke at lege Blindebuk med hinanden. Jeg vil herfra ganske bestemt nævne, hvilke Blade det drejer sig om — det er ikke Højres og Venstres Presse i al Almindelighed, der er chauvinistiske Blade, men det er følgende bestemte Blade — enhver, der har fulgt dem fra Krigens Begyndelse til nu, vil kunne bevidne det —, det er Bladet „København“, det er Bladet „Hovedstaden“, det er Bladet „Kristeligt Dagblad“, og det er Bladet „Vort Land“. Hvad „Ekstrabladet“ angaar, har det jo eet Lune den ene Dag og et andet den næste Dag, Redaktøren modsiger gerne sig selv i hveranden Linie, og i Morgen skriver han det modsatte af, hvad han skriver i Dag, det er et Blad, der ikke regnes med, men for øvrigt beklager Regeringen, at dette Blad har indeholdt uneutrale ophidsende Artikler, og den har gjort, hvad den kunde, for at hindre det deri. Dernæst er der udenfor København Bladet „Jyllandsposten“ og Bladet „Aarhus Stiftstidende“ tilligemed nogle andre Stiftstidender, men disse sidste noget mindre udpræget. Det er denne bestemte chauvinistiske Presse, som stadig citeres i Udlandet, det er den, der bruges forskellige Steder i Udlandet for at bevise, at der her i Landet findes en uneutral offentlig Mening, som er farlig, fordi disse Blade ikke er blevet desavoueret af Højres og Venstres Presse.

Nu er det vitterligt, at det er denne Kreds af Blade her i Landet, som har rejst hele den nuværende Storm, som har faaet det vestindiske Spørgsmaal ind i det Spor, det nu er i, hvilket har ført til en politisk Krise, der gør, at vi staar overfor Valg. Det var Bladet „København“